

Goriško.

Učiteljsko društvo za sežanski šolski okraj zboruje 6. maja t. l. ob 10. uri predp. v Sežani.

Vzpred:

1. Nagovor predsednikov in overavljenje zapisnika.
2. Tajnikovo in blaganikovo letno poročilo.
3. „Naši parlamenti“, poroča tovariš Al. Hreščak.
4. Volitev novega odbora in delegatov za zbor „Zaveze“.
5. Morebitni predlogi.

K prav obilni udeležbi vabi

o d b o r.

Srednješolski vestnik.

** Solsko vprašanje v Dalmaciji. Italijani zahtevajo, naj se italijanska nižja realka v Zadru razširi v popolno višjo realko. Hrvati privoljujejo v to, ako se obenem hrvaška nižja realka v Kotoru razširi v popolno sedemkratno realko.

** Češka srednja šola na Dunaju. Na shodu čeških delegatov dne 16. t. m. na Dunaju je bilo sklenjeno, da se odpre na Dunaju najdalje začetkom šolskega leta 1910./11. češka srednja šola. Kršč. socialni germanizatorji so že napeli vse moči, da odbijejo „ta napad na nemški znacij Dunaja“.

** Proti češkim gimnazijcem. V Pragi so uvedli proti gimnazijcem preiskavo zaradi agitacije mladeničke organizacije.

** Letošnje glavne počitnice. Naučni minister je odredil, da se letošnje glavne počitnice prične dne 8. julija, zato pa mora biti pouk v soboto pred Binkoštmi in v torek po Binkoštih. Tu je bilo treba priščipniti, da se tam nekaj doda.

** Matura na ljubljanskem učiteljschu. Pismena od 17. do 21. maja, ustna od 21. junija do 21. julija. Sklep šole na obeh učiteljskih je 19. junija, na obeh vadnicah pa 8. julija.

Književnost in umetnost.

Dom ače ognjišče. Štev. 4. ima tole vsebino: 1. Fran Milčinski: O društvu za otroško varstvo in mladinsko skrb in njegovem delovanju v Ljubljani. — 2. M. Kabaj: Pokorčina je vir sreče. — 3. Domaci zdravnik. Dr. Demeter Bleiweis-Trsteniški: Nalezljive otroške bolezni. — 4. Slike iz vzgoje: Pri stricu zdravniku na deželi. — 5. Listek. Dr. P. Grošelj: Potres v Italiji. — 6. Dopisi. — 7. Drobine. — Toplo priporočamo!

Naša bodočnost. Štev. 4. objavlja tole vsebino: 1. Ob stoletnici Francozov na Slovenskem. — 2. Karel Hušek: Tehnika, nje razvoj in napredok od nekdaj do danes. — 3. Andrej Rappé: Življenja utrinki. — 4. Ferdo Plemič: Vojna mornarica. — 5. Božec Podravski: Matere velikih ljudi. — 6. Razgled po domu in svetu: Književnost. Razneterosti. — Toplo priporočamo!

„Golgota“. Tako se imenuje roman, ki ga je napisal bivši srbski ministrski predsednik dr. Vladan Gjorgjević. V romanu nastopajo osebe, ki so v resnicah živele in ki so igrale v novejši zgodovini Srbije veliko ulogo. Roman je del velike žaloigre, ki se je odigrala v belgrajskem konaku z zadnjim Obrenovićem. „Golgota“ zbuja veliko senzacijo po vsem svetu.

Politiški pregled.

* Zavedni in napredni občinski odbor kokarski na Stajerskem nam je poslal v priobčenje tole izjavo: Občinski odbor kokarski se zaveda, da je občina samostojna ali avtonomna korporacija, zato ima ona v smislu člena XIII. državnega osnovnega zakona z dne 21. dec. l. 1867. pravico tudi v državni politiki z besedo v pismom znatnaj zakonitih mej izreči svoje mnenje in povzdigniti svoj glas v korist svojih občanov in v vsem, kar se tiče občinskega prida. — Ker bi se z vojno, ki je bila predkratkim naši državi grozila, neizmerno oškodovale koristi naših občanov v kmetijstvu, trgovini obrti itd. ter bi se prelivala človeška kri in se trosil naš težko zaslужeni denar in ker je vojna samanasebi z ozirom na človekoljubje nekaj strašnega in nečloveškega, je bil občinski odbor temeljem svojega soglasnega sklepa z dne 1. marca 1909. odposiljal na c. kr. ministrstvo za zunanje zadeve na Dunaj resolucijo — seveda v slovenskem jeziku — ki se je v nji na pretečo škodo in veliko zlo opozarjalo, proseč, naj se prepriča Srbija poravna mirnim potom. S tem smo ustrigli živi želji ne samo svoje občine, temveč — upamo — vseh občin in vsega naroda. — Čutili smo se v to poklicane, ne da bi se domislili, da smo v vojnih zadevah merodajni. Vršili smo to rejt kot zakonitizastopniki občanov svojo pravico in dolžnost. — V smislu člena XI. državnega osnovnega zakona z dne 21. dec. leta 1867. pristaja pravica pravna vsakomur, torej smo tudi z ozirom na ta člen vršili svojo zakonito državljansko pravico. — Toliko v odgovor onemu c. kr. uradniku in onim zasebnikom v Mozirju in drugod,

ki so bili v nevednosti določi imenovanega državnega osnovnega zakona in v svoji nezavestnosti državljanskih pravic toliko netaktni, da so nas zaradi te resolucije javno zasmehovali. — Obžalujemo in pomilujemo, da se je dobil celo slovenski list,* ki je v tem zasmehovanju sekundiral nemškemu listu „Dajče Vaht“ v Celju. — Obenem vabimo vse slovenske občine, naj se blagovolijo kot političke samostojne korporacije zanimati ne samo za občinsko okrajinno in deželno, temveč tudi za državno politiko in vplivati na to, da se naj ta vedno vodi po takšnem tiru, da se ne bo vjemala samo s koristjo nemškega naroda, temveč z enako koristjo za slovenski narod, da bo dajala vsakomur svoje pravice in da bo rodila za vse narode v državi blagoslov in blaginja, ne pa prolektorstvo prelivanje krvi in strašnih vojnih žrtv.

* Agrarna politika — politika odiranja. Krščansko-socialni poslanec Schneider je na nekem shodu napadel agrarce, da ugnajo egoistično politiko, ki je ne bo možno nadaljevati. Na Dunaju se ne more več izhajati brez srbske in romunske živine. Nekega vorarlberškega poslanca je vprašal: „Koliko živine spravlja Vorarlberg na dunajski trg?“ Odgovor: „Nič, a mi moramo imeti visoke cene na Dunaju zaradi izvajanja v Švico in na Bavarsko. Take politike se ne sme imenovati drugače, nego politiko odiranja!“

* Uravnavna jezikovnega vprašanja v Dalmaciji. Hrvati zahtevajo izključno hrvaški jezik. Italijani pa bi radi, da bi se upošteval italijanski jezik v mestih, ki imajo mnogo italijanskega prebivalstva. Vlada hoče zediniti stališče Italijanov z onim Hrvatov. Spoznam se da dosegel.

* Novi stroški za mornarico. N. W. T. objavlja članek nekega mornariškega tehnik, ki dokazuje, da je naša vojna mornarica že popolnoma zastarela in da bomo moralni z ozirom na to, da Anglija, Nemčija, Francija, Italija in Amerika gradijo nove ladje po tipu Drednought (drednot = ne bo se ničesar) tudi zgraditi v najkrajši dobi štiri take bojne ladje. Vsaka teh ladji stane malenkost 55 do 60 milijonov kron. To bo naša zahvala za zavzeto zvestobo Nemčije v avstro-srbskem sporu. Naša mornarica bo morala služiti nemški mornarici v okreplju proti angleški vojni sili.

* Bosanski deželnli zbor. Iz Sarajeva javljajo, da je sklicanje deželnega zборa določeno najkasneje za konec junija. Deželnli zbor bo zboroval za sedaj v dvorani mestnega sveta, ki je že pripravljena v ta namen. Vlada namerava predložiti zakonski načrt glede zgradbe lastnega deželnozbornega poslopja v Sarajevem.

* Umrl je v Pragi znani češki poslanec Kaftan, veček zlasti v tehničnih stvareh.

* Predsednik šolskega naravnega sveta na Dunaju dr. Drozd se je odpovedal, ker je dobil v Pragi kot kandidat klerikalne stranke za nadomestne državoborske volitve le nekaj desetin glasov.

* Bolgarska priznana kot neodvisno carstvo. Nekaj velesil je že priznalo neodvisnost kraljevine Bolgarske in je s tem torej rešen ves balkanski konflikt, zakaj Turčija ima sama s seboj dovolj opravila, da bi ugovarjala bolgarski neodvisnosti. Ostale velesile bodo sledile zgledu prvih in bo torej na Balkanu zopet nekaj časa mir. Turčija že ne moremo vimes računati, ker so tam itak neprestani notranji nemiri in homatije, ki bodo gnilo turško državo počasi potisnile z balkanskega polotoka v Azijo, kjer bo lahko kalif nemoteno vladal svojim vernikom.

* Vseslovenski kongres v Petrogradu. V Petrogradu zboruje vseslovenski kongres, na katerem so zastopane vse stranke ruske dume. Glavni predmet razprav je razmerje med Poljaki in Rusi. Večino govorov se je izrekla za spravo s Poljaki. Edino pristaši stranke „pravih russkih ljudi“ — najskrajnejši reakcionarci — so se izjavili za zvezo med Rusijo in Nemčijo. Govorniki ostalih strank pa so strastno napadali Nemce. Posebno Scaparey je poudarjal, da bi morsala Rusija delati na razbijite zveze med Avstro-Ogrsko in Nemčijo.

* Papež proti enakopravnosti žensk. Papež je sprejel te dni zvezo italijanskih katoličkih dam, do katerih je imel nagovor, v katerem se je ostro obrnil proti enakopravnosti žensk. Izjavil je, da žena ne more stati nikdar na enaki stopnji z možem in uživati enake pravice. Žena ne spada v političko arena in v resnicah je tudi malo žensk, ki zahtevajo pravico do izvrševanja zakonodajnega delovanja.

* Turčija. Dne 27. t. m. je ob 1. uri popoldne 101 strel naznani Carigradu, da je Abdul Hamid odstavljen in da je zasedel osmanski prestol princ Rešat, ki se zove kot sultan Mohamed V.

*) Klerikalna „Sraža“ v Mariboru.

Jubilejski dar.

Učiteljstvo — sebl! Glavna posojilnica v Ljubljani 50 K; Krško učiteljstvo mesto vence na krsto umrlemu ocetu svojega tovariša L. Levstika 10 K; zadnji izkazanih 564 86 K; doslej darovanih 624 86 K. Bog plati!

Vestnik.

To je odgovor! Spominjate se, preljubi kristjani, da smo zadnji ugodili želji predsednika „Slomškove Zveze“ in priobčili uvodni članek, ki obsegata poludružno kolono in kjer smo povedali samo to, kar je hotel imenovani gospod od nas vedeti. Nič več in nič manj. S tem odgovorom smo vsem skupaj, kar jih je v „Slomškarji“ in „Slovencu“ zaprli sapo.

Zato so se vsi lepo potuhnili in nas počastili s tem-tem odgovorom („Slovenec“ štev. 92.):

„Liberalni učitelji se silno tresejo za svojo organizacijo. V „Učit. Tovarišu“ o nobenih drugih stvari več ne pišejo, kakor o tem, kako „Slomškova Zveza“ raste in se redčijo vrste Jelenčeve garde. Seveda se s tem tolažijo, da so „Slomškarji“ izdajenci, ki prodajajo svoje prepričanje za beli kruh, tistih par pokojnih stebrov pa, ki še podpirajo liberalno „Zavezo“, ne morejo prehvaliti, kako so značajni in mučeniški. Mi pa drugače mislimo. Da je kdaj „Zaveza“ štela toliko članov, temu je bilo to vzrok, da so izvestni vodivni krogci za časa liberalnega paševanja učiteljstvo na nezaslušan način terorizirali. Ni bilo nič kaj redko, da je nadučitelj, ako je šla učiteljice k eksorcijam, učiteljico pri oblastih denunciral, slabu kvalificiral in celo svoje ljudi v vasi štantal, da so ji pri stanovanju, hrani, šolskem obisku itd. nagajali. Učitelji so se na „Tovariš“ moralni naročiti, ako niso hoteli občutiti nad seboj trdo pesti oblastnikov v Ljubljani. Od učiteljic pri „Zavez“ ni bilo niti 2½ % liberalov. Končno pa — to si zapomnite — je pri „Slomškovi Zvezzi“ razun starih bojevnikov mladi naraščaj, ki nikoli ni bil pri „Zvezarjih“. Zato o „neznačajnosti“ kar molčite. Kdo je bolj neznačajen kot vi, ki se zdaj v „Učit. Tovarišu“ ne upate več pisati, kakor ste še nedavno in perete svoje najzvestejše člane, n. pr. Žirovnika, če, da on nikoli ni rekel, da ne potrebuje za mladino cerkvenih zapovedi. List, ki se je še pred kratkim zavzemal za svobodno solo in ljudje, ki so jo postavili v Badovljici na svoj program ter bili zastopani pri „Svobodni Misli“ v Pragi, pa zdaj to na vse pretege taje, to se neznačajneži in figovci! — Vidite, preljubi kristjani, tako ne zna vsak! Nazadnje smo mi tiste kanalije, ki jim je treba pljuvati v obraz! Naj se že vendar oglasi tisti, ki smo ga terorizirali, denuncirali in odirali na meh ali morda celo pekli na ražnju! Mi neznačajneži in figovci! Seveda! Tak odgovor je najkomodnejši — resnica naj klerikalce piše v uho! Vprašajte že vendar enkrat svojega Štruklja, kako se mu je godilo na Bobu in kdo ga je tedaj branil! Kar pa govorite o Žirovniku, je laž, in vsi tisti — pa bodisi, da je sam Ravnikar med njimi — ki vlačijo to laž po listih, so čisto na avdilažni! To jim dokažemo, kadar jim drag! In pečat lažnika jim ostane, dokler z resnico ne ubijejo laži! — Mi ne premogram, ker ga ni treba. Resnica ostane resnica. Klerikalej naj jo skrunijo kolikor hočejo, to je po njihovi morali. Komur se to zdi prav in lepo, naj hitro presedla, da ga ne zasujejo razvaline napredne naše organizacije! Sicer smo pa s „Slomškarji“ pri kraju. Če hočejo na poštene in odkrite besede odgovarjati poštano in odkrito — dobro! Če pa ne, naj zavijajo naprej in naj si tolažijo vest kakor vedo in znajo. Mi pojedemo svojim potom, kakor, da jih ni! — Za enkrat pa naj „Slovenec“ ponatisne naš odgovor iz zadnje številke. To bo poštano in — moško! Kdor ima čisto vest, ne pozna strahu. Torej!

Sankcioniran zakon. Cesar je sankcioniral od deželnega zboru kranjskega sklenjeno izpremembo § 20. dež. zak. z dne 9. marca 1879, po katerem ima zdaj dež. zbor v dež. šol. svetu štiri zastopnike. — Ko bi bili tedaj v deželnem zboru sprejet Ganglov predlog, da naj voli učiteljstvo samo svoje zastopnike v dež. šol. svet, bi sedaj učiteljstvo že imelo to pravico. Ganglov predlog pa je padel, ker je bila proti večina S. L. S. Celo oba učiteljski poslanci te stranke sta glasovala proti tej pravici zahtevi učiteljstva.

Ne bodimo preidejalni! Posamezni c. kr. okrajski šolski sveti ravnokar razpoljujajo kranjskim šol. vodstvom okrožnice, ki govore o razglasu c. kr. dež. šol. sveta za Kranjsko z dne 12. nov. 1908, št. 6503, tičoč se takozvanih risarskih nadaljevalnih tečajev, ki se vrše v času od dne 20. avgusta do 10. sept. 1909. V teh tečajih se bo poučevalo o novi metodi risanja. — V tem razglasu stoji tudi črno na belem, da obiskovalci teh tečajev ne doberi nobene podpore „ob Mangels an verfügbaren Mitteln.“ — To je menda višek ironije, ki jo morejo nuditi c. kr. oblastva ubogemu ljudskemu učitelju. Država torej nima potrebnih sredstev, da nakloni vsaj majhno podporo škalanzno slabo plačanemu učiteljstvu, da se izpopolni v stroki, ki se na c. kr. pripravnih takoj zanemarja! Ona država ne more utrpeti par kronic —

ki izdaja za rožljanje vojaškega orožja na stotine milijonov! To je naravnost škandal! A umliva je ta državna skopost onim, ki poznajo našnost in idealnost slovenskega učiteljstva. In na to idealnost greše naša c. kr. oblastva. Ta c. kr. oblastva dobro vedo, da se slovenski učitelji zadolži, samo, da izpolni višjo željo in si razširi svoje znanje! C. kr. uradniki stope seveda na drugem stališču. Ti pravijo: Država, ako hoče imeti od nas kaj posebnega, plačaj nas! — In tako t. c. kr. uradniki ne store niti koraka zastonj. Prav je tako! Na tako stališče se moramo postaviti tudi mi ljudskošolski učitelji. Ako hoče imeti država, da si izpopolnimo svoje znanje, dobro, pri volji smo, a sami plačati nismo — Torej! Fantje, pamet!

Letnino za učiteljski konvikt so plačali ti le tovariši in tovarišice: Minka Nosanova iz Osilnice ob Kolpi; Anton Kramac iz Viporlž pri Kozani. Bog plati!

Koncert na korist učiteljskega konviktu priredi Učiteljsko društvo za kranjski šolski okraj v Kranju. Vivat s quens!

Dr. Lueger in učiteljstvo. Dunajski župan se je ob nastopu svoje vlade na Dunaju vrgel z vso silo na učiteljstvo. Seveda je veljal ta boj židovskemu učiteljstvu. Kdor se mu ni podal izlepa, ga je hotel s silo, terorizmom in pregnanjem prisiliti v svoj tabor. Naletel je na hud odpor. Diplomat, kakšen je dr. Lueger, je izprevidel kmalu, da takim potom ne pridobi učiteljstvo. Vdali so se mu le nekateri iz osebne dobičkarje, kakor n. pr. naš uskok. S temi pa Lueger ni bil posebno zadovoljen, zatoj njemu je bilo na tem, da pridobi maso učiteljstva. Ondehal je s terorizmom in pričel vabiti učiteljstvo na se z regulacijo plač. Danes je dunajsko učiteljstvo najbolje plačano v Avstriji, kranjsko pa najslabše. Tem potom si je pridobil dr. Lueger spoštovanje pri masi učiteljstva in danes mu nič več ne nasprotuje, on pa tudi ne preganja političnih nasprotnikov, ki mu priznavajo njegove zasluge za učiteljstvo. Pri otvoritvi stotega šolskega poslopja je podal dr. Lueger o učiteljstvu slednjo izjavo: „Jaz, pa tudi moja stranka, sem bil vedno pripravljen, izpolnit vse želje učiteljstva v prepričanju, da zamore zavojno učiteljstvo dosegati lepe izredne uspehe.“ Te besede diplomata Luegerja naj uva